

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 18.09.1987, sp. zn. 8 Tz 84/87, ECLI:CZ:NS:1987:8.TZ.84.1987.1

Číslo: 14/1989

Právní věta: Keď páchatel - účtující čašník použije násilie proti hosťovi reštaurácie, aby sa zmocnil jeho hodinek so zámernom získať zálohu na útratu s tým, že po jej zaplattení hodinky vráti, naplňuje znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 234 odst. 1 Tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 18.09.1987

Spisová značka: 8 Tz 84/87

Číslo rozhodnutí: 14

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Loupež, Vydírání

Předpisy: 140/1961 Sb. § 234 odst. 1
§ 235 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Najvyšší súd SSR zistil, že právoplatným rozsudkom Obvodného súdu Bratislava 1 zo 6. apríla 1987 sp. zn. 5 T 158/86 bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 odst. 5 Tr. por. a § 37 Tr. zák. v prospech i neprospech obvineného. Tento rozsudok zrušil a prikázal Obvodnému súdu Bratislava1, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Právoplatným rozsudkom Obvodného súdu Bratislava 1 zo 6. apríla 1987 sp. zn. 158/86, bol obvinený J. D. uznaný za vinného z trestného činu vydierania podľa § 235 odst. 1 Tr. zák. na tomto skutkovom základe: 7. mája 1985 asi o 2.00 hod. v Tokajskej vinárni na Leningradskej ulici v Bratislave, kde pracuje ako účtujúci čašník, po tom, čo mu Ing. P. M. odmietol zaplatiť účet za koňaky, ktoré predtým objednal pre hudobníkov, žiadal ho o predloženie občianskeho preukazu; keď Ing. M. odmietol zaplatiť, vyzval ho, aby mu dal do zálohy digitálne hodinky s kalkulačkou. Keď mu ich tento nechcel dať, začal ho biť rukami po tvári, sotil ho do mužského WC, kde ho viackrát udrel rukou po tvári, náramkové hodinky mu z ruky násilím strhol a ponechal si ich s tým, že keď Ing. M. účet zaplatí, tak mu ich vráti.

Podľa § 37 Tr. zák. obvodný súd upustil od uloženia súhrnného trestu obvinenému D. s poukazom na trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Obvodného súdu Bratislava 1, zo 16. mája 1986 sp. zn. 5 T

99/86.

Mestský súd v Bratislave uznesením zo 14. mája 1987 sp. zn. 5 To 176/87, podľa § 250 odst. 4 Tr. por. vzal na vedomie vzatie odvolania obvodného prokurátora späť mestským prokurátorom.

Proti rozsudku obvodného súdu v lehote stanovenej v § 272 Tr. por. generálny prokurátor SSR podal sťažnosť pre porušenie zákona v neprospech obvineného J. D., pričom vyslovil názor, že jeho konanie malo byť právne posúdené ako trestný čin lúpeže podľa § 234 odst. 1 Tr. zák.

Generálny prokurátor SSR preto Najvyššiemu súdu SSR navrhol, aby napadnutý rozsudok a nadväzujúce rozhodnutia zrušil a prikázal Obvodnému súdu Bratislava 1 vec v potrebnom rozsahu prerokovať a rozhodnúť.

Najvyšší súd SSR v zmysle § 267 odst. 1 Tr. por. preskúmal na podklade sťažnosti pre porušenie zákona všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že zákon bol porušený.

Obvodný súd konanie obvineného právne kvalifikoval ako trestný čin vydierania podľa § 235 odst. 1 Tr. zák. Toto svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že obvinený síce násilím donútil poškodeného vydať hodinky, ale nekonal tak v snahe získať pre seba majetkový prospech. Motívom jeho konania bolo získať v tejto forme zálohu na účet, ktorý poškodený odmietol zaplatiť.

Ale pri trestnom čine lúpeže nie je z hľadiska jeho základnej skutkovej podstaty rozhodujúce, či páchatel chce s vecou, ktorej sa zmocnil násilím, disponovať trvale alebo len prechodne. Tento delikt je dokonaný už použitím násilia alebo jeho bezprostrednej hrozby proti inej osobe s motívom zmocniť sa cudzej veci. Zvlášťne okolnosti tohto prípadu majú však významný vplyv na stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť.

Ďalej sa Najvyšší súd SSR zaoberal procesnými nedostatkami a nedostatkami pri postupe podľa § 37 Tr. zák.